

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ”

2018 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний бюджет України на 2019 рік

Стаття 1. Визначити на 2019 рік:

доходи Державного бюджету України у сумі 1.008.375.099,7 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України — у сумі 916.147.266,3 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 92.227.833,4 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону;

видатки Державного бюджету України у сумі 1.094.368.288,1 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України — у сумі 993.406.899,9 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 100.961.388,2 тис. гривень;

повернення кредитів до Державного бюджету України у сумі 9.728.634,9 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України — у сумі 8.322.346,8 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 1.406.288,1 тис. гривень;

надання кредитів з Державного бюджету України у сумі 13.724.766,5 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України — у сумі 679.913,2 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 13.044.853,3 тис. гривень;

граничний обсяг дефіциту Державного бюджету України у сумі 89.989.320 тис. гривень, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України — у сумі 69.617.200 тис. гривень та граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 20.372.120 тис. гривень, згідно з додатком № 2 до цього Закону;

оборотний залишок бюджетних коштів у розмірі до 2 відсотків видатків загального фонду Державного бюджету України, визначених цією статтею.

Стаття 2. Затвердити бюджетні призначення головним розпорядникам коштів Державного бюджету України на 2019 рік у розрізі відповідальних виконавців за бюджетними програмами, розподіл видатків на централізовані заходи між адміністративно-територіальними одиницями, розподіл видатків на здійснення правосуддя між місцевими та апеляційними судами, вищими спеціалізованими судами, органами та установами системи правосуддя згідно з додатками № 3, 4, 5 і 8 до цього Закону.

Стаття 3. Затвердити на 2019 рік міжбюджетні трансферти згідно з додатками № 6 і 7 до цього Закону.

Стаття 4. Затвердити перелік кредитів (позик), що залучаються державою до спеціального фонду Державного бюджету України у 2019 році від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів згідно з додатком № 9 до цього Закону.

Дозволити Міністерству фінансів України на підставі рішення Кабінету Міністрів України вносити зміни до розпису спеціального фонду Державного бюджету України з метою відображення фактичного надходження у 2019 році кредитів (позик), залучених державою від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів, та витрат за відповідними бюджетними програмами, а також перерозподілу видатків бюджету між такими бюджетними програмами головних розпорядників бюджетних коштів, в межах загального обсягу залучення цих кредитів (позик), затвердженого у додатку № 9 до цього Закону, з коригуванням показників фінансування, видатків та кредитування, встановлених статтею 1 цього Закону, додатками № 2, 3, 4 та 7 до цього Закону, граничних обсягів дефіциту державного бюджету і державного боргу, визначених абзацом шостим статті 1 та статтею 5 цього Закону.

Стаття 5. Визначити на 31 грудня 2019 року граничний обсяг державного боргу в сумі 2.060.101.364,5 тис. гривень та граничний обсяг гарантованого державою боргу в сумі 388.630.087,1 тис. гривень.

Стаття 6. Установити, що у 2019 році державні гарантії в обсязі до 27.280.659,7 тис. гривень можуть надаватися:

1) за рішенням Кабінету Міністрів України:

а) для забезпечення часткового виконання (не більше 80 відсотків) боргових зобов'язань суб'єктів господарювання — резидентів України за кредитами (позиками), що залучаються для фінансування інвестиційних проектів;

б) для забезпечення виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання — резидентів України за кредитами (позиками), що залучаються для фінансування програм, пов'язаних із підвищенням обороноздатності і безпеки держави (в обсязі до 5.000.000 тис. гривень).

Програми, пов'язані з підвищенням обороноздатності і безпеки держави, затверджуються Кабінетом Міністрів України до надання державних гарантій.

Суб'єкти господарювання, щодо яких приймається рішення про надання державних гарантій для фінансування програм, пов'язаних із підвищенням обороноздатності і безпеки держави, за рішенням Кабінету Міністрів України можуть звільнитися від зобов'язання надавати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань та сплачувати до державного бюджету плату за їх отримання;

в) для забезпечення виконання боргових зобов'язань приватного акціонерного товариства “Укргідроенерго” за кредитами (позиками), що залучаються для фінансування інвестиційного проекту будівництва Канівської гідроакумулюючої електростанції (у складі чотирьох гідроагрегатів);

2) на підставі міжнародних договорів України за такими можливими напрямками: фінансування інвестиційних, інноваційних, інфраструктурних та інших проектів розвитку, які мають стратегічне значення та реалізація яких сприятиме розвитку національної економіки, проектів, спрямованих на підвищення енергоефективності та зміцнення конкурентних переваг українських підприємств.

Стаття 7. Установити у 2019 році прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня 2019 року — 1853 гривні, з 1 липня — 1936 гривень, з 1 грудня — 2027 гривень, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років: з 1 січня 2019 року — 1626 гривень, з 1 липня — 1699 гривень, з 1 грудня — 1779 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2019 року — 2027 гривень, з 1 липня — 2118 гривень, з 1 грудня — 2218 гривень;

працевдатних осіб: з 1 січня 2019 року — 1921 гривня, з 1 липня — 2007 гривень, з 1 грудня — 2102 гривні;

осіб, які втратили працевдатність: з 1 січня 2019 року — 1497 гривень, з 1 липня — 1564 гривні, з 1 грудня — 1638 гривень.

Стаття 8. Установити у 2019 році мінімальну заробітну плату:

у місячному розмірі: з 1 січня — 4173 гривні;

у погодинному розмірі: з 1 січня — 25,13 гривні.

Стаття 9. Установити, що у 2019 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму для призначення допомоги відповідно до Закону України “Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям” у

відсотковому співвідношенні до прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення становить: для працездатних осіб — 21 відсоток, для дітей — 85 відсотків, для осіб, які втратили працездатність, та осіб з інвалідністю — 100 відсотків відповідного прожиткового мінімуму.

Розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям у 2019 році не може бути більше 75 відсотків рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї.

Рівень забезпечення прожиткового мінімуму для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дитячих дошкільних закладах відповідно до Закону України “Про дошкільну освіту” у 2019 році збільшується відповідно до зростання прожиткового мінімуму.

Стаття 10. Установити, що у загальному фонді Державного бюджету України на 2019 рік:

до доходів належать надходження, визначені частиною другою статті 29 Бюджетного кодексу України (крім надходжень, визначених статтею 11 цього Закону), з урахуванням особливостей, визначених пунктами 17, 17¹, 17² та 43¹ розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України, а також: податок на дохід та податок на прибуток, який сплачують суб'єкти, що провадять діяльність з випуску та проведення лотерей, у повному обсязі; надходження від реалізації автомобілів, засобів наземного, водного та повітряного транспорту, сільськогосподарської техніки, обладнання та устаткування, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету;

джерелами формування у частині фінансування є надходження, визначені частиною першою статті 15 Бюджетного кодексу України, щодо державного бюджету (крім надходжень, визначених статтею 12 цього Закону), в тому числі надходження від реалізації державних резиденцій, державних дач, будинків відпочинку, оздоровчих закладів, іншого нерухомого майна, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету;

джерелами формування у частині кредитування є надходження, визначені частиною другою статті 30 Бюджетного кодексу України (крім надходжень, визначених статтею 13 цього Закону).

Стаття 11. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2019 рік у частині доходів є надходження, визначені частиною третьою статті 29 Бюджетного кодексу України, з урахуванням особливостей, визначених пунктом 17 розділу VI

“Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України, а також такі надходження:

1) кошти від сплати особами з інвалідністю часткової вартості автомобілів та кошти від реалізації автомобілів, повернутих особами з інвалідністю;

2) надходження в рамках програм допомоги і грантів Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ, за винятком надходжень, отриманих в рамках програми допомоги Європейського Союзу з підтримки комплексного реформування державного управління;

3) плата за продукцію, документи, що видаються під час надання адміністративних послуг з придбання, перевезення, зберігання і носіння зброї, а також відповідно до Законів України “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус” і “Про дорожній рух”;

4) 50 відсотків коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, нерухомого військового майна Збройних Сил України та коштів від відчуження земельних ділянок, на яких розташовані об’єкти нерухомого військового майна, що підлягають реалізації, та земельних ділянок, які вивільняються у процесі реформування Збройних Сил України;

5) 30 відсотків вартості адміністративної послуги, отриманої як частина адміністративного збору за оформлення (у тому числі замість втрачених або викрадених), обмін документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус відповідно до Закону України “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус”;

6) внески на регулювання, які сплачуються суб’єктами господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до статті 13 Закону України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг”.

Стаття 12. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2019 рік у частині фінансування є надходження, визначені частиною третьою статті 15 Бюджетного кодексу України, а також такі надходження:

1) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження в рамках програм допомоги Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ, що включає заходи щодо підтримки регіональної політики;

2) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження від державного підприємства “Національна атомна енергогенеруюча компанія “Енергоатом” відповідно до статей 7 і 8 Закону України “Про впорядкування питань, пов’язаних із забезпеченням ядерної безпеки”, що надійшли у минулі періоди;

3) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження Державного агентства автомобільних доріг України, одержані за рахунок запозичень, залучених під державні гарантії у 2012 і 2013 роках;

4) залишок коштів, джерелом формування яких були кошти, отримані від продажу частин встановленої кількості викидів парникових газів, передбаченого статтею 17 Кіотського протоколу до Рамкової конвенції Організації Об’єднаних Націй про зміну клімату.

Стаття 13. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2019 рік у частині кредитування є надходження, визначені частиною третьою статті 30 Бюджетного кодексу України, а також такі надходження:

1) повернення бюджетних позичок, наданих на закупівлю сільськогосподарської продукції за державним замовленням (контрактом) 1994—1997 років;

2) повернення коштів, наданих Міністерству аграрної політики та продовольства України для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі на умовах фінансового лізингу, а також закупівлі племінних нетелей та корів, вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу, з наступною їх реалізацією сільськогосподарським підприємствам на умовах фінансового лізингу;

3) повернення коштів, наданих з державного бюджету для кредитування окремих категорій громадян, які відповідно до законодавства мають право на отримання таких кредитів на будівництво (придбання) житла, та науково-педагогічних і педагогічних працівників, і пеня;

4) повернення кредитів у сумі 6.745,1 тис. гривень, наданих у 2007 році з Державного бюджету України на реалізацію інноваційних та інвестиційних проектів у галузях економіки, насамперед із впровадження передових енергозберігаючих технологій і технологій з виробництва альтернативних джерел палива;

5) повернення коштів, наданих публічному акціонерному товариству “Укргідроенерго” на поворотній основі для реалізації проектів соціально-економічного розвитку;

6) повернення кредитів, наданих із спеціального фонду державного бюджету внутрішньо переміщеним особам на придбання житла.

Стаття 14. Установити, що у 2019 році кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з відповідними

пунктами частини третьої статті 15, частини третьої статті 29 і частини третьої статті 30 Бюджетного кодексу України, спрямовуються на реалізацію програм та заходів, визначених частиною четвертою статті 30 Бюджетного кодексу України, а кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з відповідними пунктами статей 11, 12 і 13 цього Закону, спрямовуються відповідно на:

1) придбання Фондом соціального захисту інвалідів автомобілів для осіб з інвалідністю та інші заходи щодо соціального захисту осіб з інвалідністю (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 11 цього Закону);

2) державну підтримку заходів, спрямованих на зменшення обсягів викидів (збільшення абсорбції) парникових газів, у тому числі на утеплення приміщень закладів соціального забезпечення, розвиток міжнародного співробітництва з питань зміни клімату (за рахунок джерел, визначених пунктом 4 статті 12 цього Закону);

3) реалізацію програм допомоги Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ, що включає заходи щодо: розвитку галузі енергетики; підтримки реалізації державної екологічної політики; підтримки реалізації державної політики у сфері транспорту; підтримки регіональної політики (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 11 та пунктом 1 статті 12 цього Закону);

4) придбання Міністерством енергетики та вугільної промисловості України цінних паперів відповідно до статті 9 Закону України “Про впорядкування питань, пов’язаних із забезпеченням ядерної безпеки” (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 12 та пунктом 4 статті 13 цього Закону);

5) розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 12 цього Закону);

6) заходи, пов’язані з формуванням державного резервного насінневого фонду (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 13 цього Закону);

7) фінансову підтримку заходів в агропромисловому комплексі на умовах фінансового лізингу (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 13 цього Закону);

8) надання кредитів на будівництво (придбання) житла для науково-педагогічних та педагогічних працівників (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 13 цього Закону);

9) виконання боргових зобов’язань за кредитами, залученими під державні гарантії, з метою реалізації проектів соціально-економічного

розвитку (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 13 цього Закону);

10) закупівлю продукції, документів, що видаються під час надання адміністративних послуг з придбання, перевезення, зберігання і носіння зброї, а також відповідно до Законів України “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус” і “Про дорожній рух” (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 11 цього Закону);

11) будівництво (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України (за рахунок джерел, визначених пунктом 4 статті 11 цього Закону);

12) розбудову інфраструктури Єдиного державного демографічного реєстру та функціонування органів розпорядника цього реєстру (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 11 цього Закону);

13) забезпечення функціонування постійно діючого незалежного державного колегіального органу, що здійснює державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб’єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг (за рахунок джерел, визначених пунктом 6 статті 11 цього Закону);

14) реалізацію проекту “Житло для внутрішньо переміщених осіб” (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 11);

15) надання пільгових іпотечних кредитів внутрішньо переміщеним особам (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 11 та пунктом 6 статті 13 цього Закону).

Стаття 15. Установити, що в 2019 році Національний банк України після підтвердження зовнішнім аудитом та затвердження Радою Національного банку України річної фінансової звітності та формування Національним банком України резервів у порядку та розмірах, визначених Законом України “Про Національний банк України”, перераховує до Державного бюджету України кошти на загальну суму не менш як 45.600.000 тис. гривень.

Кошти, передбачені в абзаці першому цієї статті, перераховуються Національним банком України до Державного бюджету України відповідно до графіка, встановленого Міністерством фінансів України.

Стаття 16. Надати право Кабінету Міністрів України у разі потреби здійснювати випуски облігацій внутрішньої державної позики понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, з подальшим придбанням у державну власність в обмін на ці облігації акцій додаткової емісії банків з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, затверджені у додатку № 2 до цього Закону.

Стаття 17. Надати право Кабінету Міністрів України у разі потреби здійснювати випуски облігацій внутрішньої державної позики понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, в обмін на ці облігації векселів, виданих Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, затверджені у додатку № 2 до цього Закону.

Стаття 18. Дозволити Міністерству оборони України у 2019 році для забезпечення безперервності процесу харчування особового складу Збройних Сил України продовжити до 31 березня 2019 року у межах відповідних бюджетних асигнувань Міністерства оборони України строк дії договорів про закупівлю послуг з харчування, які діяли у 2018 році.

Стаття 19. Надати право Кабінету Міністрів України у встановленому ним порядку реструктуризувати фактичну заборгованість обсягом до 7.544.562.370 гривень за рішеннями судів, виконання яких гарантовано державою, а також за рішеннями Європейського суду з прав людини, прийнятими за наслідками розгляду справ проти України, шляхом видачі фінансових казначейських векселів строком обігу до семи років з відстроченням платежів за цією заборгованістю на один рік та відсотковою ставкою 9,3 відсотка річних. Право видачі таких векселів надати органам Державної казначейської служби України.

Стаття 20. Надати право Кабінету Міністрів України здійснювати розподіл субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти “Нова українська школа”, на модернізацію та оновлення матеріально-технічної бази професійно-технічних навчальних закладів, на реалізацію пілотного проекту щодо розвитку системи екстреної медичної допомоги у Вінницькій, Донецькій, Одеській, Полтавській, Тернопільській областях та місті Києві, резерву коштів освітньої і медичної субвенцій, а також нерозподілених видатків освітньої і медичної субвенцій для територій Донецької та Луганської областей, на яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження, між місцевими бюджетами, а також перерозподіл таких субвенцій між місцевими бюджетами.

Стаття 21. Установити, що обсяг видатків, передбачених за бюджетною програмою “Підтримка реалізації комплексної реформи

державного управління” (код 0421060), розподіляється Кабінетом Міністрів України у визначеному ним порядку на бюджетні програми, пов’язані з функціонуванням органів державної влади, або нові бюджетні програми, відкриті в установленому порядку.

Стаття 22. Установити, що видатки на оплату послуг з підготовки фахівців у вищих навчальних закладах I—II рівня акредитації державної власності без статусу окремих юридичних осіб, які входять до складу вищих навчальних закладів III—IV рівня акредитації державної власності, що не мають статусу національного, визначених у додатку № 10 до цього Закону, починаючи з 1 січня 2019 року здійснюються з обласних бюджетів та бюджету міста Києва.

У разі прийняття міською радою міста обласного значення — обласного центру рішення про здійснення видатків на оплату послуг з підготовки фахівців у вищих навчальних закладах, визначених у додатку № 10 до цього Закону, які розташовані на території зазначеного міста, такі видатки здійснюються з бюджету зазначеного міста.

Кабінету Міністрів України забезпечити в установленому порядку передачу з державної у комунальну власність вищих навчальних закладів, визначених у додатку № 10 до цього Закону.

Міністерству освіти і науки України, Міністерству охорони здоров’я України, Міністерству культури України забезпечити:

разом з вищими навчальними закладами III—IV рівня акредитації державної форми власності виведення із складу цих закладів вищих навчальних закладів, визначених у додатку № 10 до цього Закону, та створення у встановленому порядку юридичних осіб;

разом з національними вищими навчальними закладами III—IV рівня акредитації державної власності, до складу яких входять вищі навчальні заклади I—II рівня акредитації державної власності без статусу окремих юридичних осіб, здійснення за рахунок та в межах коштів, передбачених у кошторисах національних вищих навчальних закладів III—IV рівня акредитації державної власності, видатків на оплату послуг з підготовки фахівців у вищих навчальних закладах I—II рівня акредитації державної власності без статусу окремих юридичних осіб.

Стаття 23. Верховний Суд України, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищий господарський суд України та Вищий адміністративний суд України провадитимуть процедури ліквідації у 2019 році відповідно до вимог абзацу другого частини десятої статті 51 Бюджетного кодексу України в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України Верховному Суду.

Стаття 24. Розподіл коштів за напрямками (об’єктами, заходами) за бюджетними програмами “Здійснення природоохоронних заходів”

(код 2401270) та “Державна підтримка галузі тваринництва” (код 2801540) здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України.

Про використання коштів державного бюджету за зазначеними бюджетними програмами у розрізі напрямів (об’єктів, заходів) відповідні головні розпорядники коштів державного бюджету інформують щокварталу Комітет Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 25. Установити, що у 2019 році, як виняток з частини четвертої статті 32 та пункту 4¹ частини першої статті 38 Бюджетного кодексу України, державні капітальні вкладення на розроблення та реалізацію державних інвестиційних проектів на 2019 рік передбачаються за бюджетною програмою Міністерства економічного розвитку і торгівлі України КПКВК 1211120 “Державні капітальні вкладення на розроблення та реалізацію державних інвестиційних проектів” (загальнодержавні видатки та кредитування) та розподіляються у 2019 році між головними розпорядниками коштів державного бюджету (з відкриттям відповідних бюджетних програм за головними розпорядниками коштів державного бюджету) за рішенням Кабінету Міністрів України (підготовку якого здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного і соціального розвитку) на підставі рішення Міжвідомчої комісії з питань державних інвестиційних проектів.

Стаття 26. Установити, що обсяг видатків, передбачених за бюджетною програмою “Електронне урядування та Національна програма інформатизації” (код 0416030), розподіляється Кабінетом Міністрів України на бюджетні програми, пов’язані з функціонуванням органів державної влади, чи інші бюджетні програми, визначені головним розпорядником бюджетних коштів (в тому числі нові бюджетні програми, відкриті в установленому порядку).

Стаття 27. Установити, що розподіл субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на реалізацію проектів у рамках Надзвичайної кредитної програми для відновлення України та на фінансування заходів соціально-економічної компенсації ризику населення, яке проживає на території зони спостереження, між місцевими бюджетами здійснюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 28. Установити, що з 1 квітня 2019 року через Національну службу здоров’я України у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, здійснюється:

відшкодування вартості лікарських засобів для лікування окремих захворювань;

пілотний проект з реалізації державних гарантій медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій для вторинної

(спеціалізованої) медичної допомоги у Полтавській області на умовах співфінансування з місцевих бюджетів.

Стаття 29. Установити, як виняток з положень пункту 1 частини третьої та частини п'ятої статті 24² Бюджетного кодексу України, що кошти державного дорожнього фонду спрямовуються на покращення стану автомобільних доріг загального користування за маршрутом Львів — Тернопіль — Умань; Біла Церква — Одеса — Миколаїв — Херсон у сумі 4.000.000 тис. гривень, на покращення стану автомобільної дороги М-15 Одеса-Рені у сумі 1.500.000 тис. гривень, на покращення стану автомобільної дороги Р-51 Харків — Лозова — Павлоград у сумі 1.000.000 тис. гривень, на покращення стану автомобільної дороги Н-08 Запоріжжя — Маріуполь у сумі 1.000.000 тис. гривень, на покращення стану автомобільної дороги Н-14 Миколаїв — Кропивницький у сумі 1.000.000 тис. гривень, на облаштування Північного об'їзду міста Рівного у сумі 200.000 тис. гривень.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2019 року.

2. Додатки № 1—10 до цього Закону є його невід'ємною частиною.

3. Положення частини першої статті 11 та частини першої статті 23 Закону України “Про акціонерні товариства” щодо заборони оплати цінних паперів борговими емісійними цінними паперами, емітентом яких є набувач, у 2019 році застосовуються з урахуванням положень статті 16 цього Закону у разі придбання у державну власність акцій додаткової емісії банків в обмін на облігації внутрішньої державної позики.

4. У 2019 році положення частини другої статті 32 Закону України “Про банки і банківську діяльність” щодо формування статутного капіталу шляхом грошових внесків у разі придбання у державну власність акцій банків в обмін на облігації внутрішньої державної позики застосовуються з урахуванням вимог статті 16 цього Закону.

5. Зупинити на 2019 рік дію:

частини другої статті 18 Закону України “Про судову експертизу” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 28, ст. 232; 2017 р., № 48, ст. 436) щодо розміру посадових окладів судових експертів;

статті 1 Закону України “Про встановлення додаткових гарантій щодо захисту прав громадян, які проживають на територіях проведення антитерористичної операції, та обмеження відповідальності підприємств — виконавців/виробників житлово-комунальних послуг у разі несвоєчасного здійснення платежів за спожиті енергетичні ресурси” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 84);

підпункту 3 пункту 24 “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про судоустрій і статус суддів” (Відомості Верховної Ради

України, 2016 р., № 31, ст. 595; 2017 р., № 2, ст. 25) щодо підвищення розміру посадових окладів суддів місцевих, апеляційних та вищих спеціалізованих судів;

частини першої статті 12¹ Закону України “Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81; 2013 р., № 14, ст. 90) щодо здійснення фінансування заходів щодо соціально-економічної компенсації ризику населення, яке проживає на території зони спостереження, із спеціального фонду Державного бюджету України;

частини першої статті 12² Закону України “Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81; 2010 р., № 1, ст. 3) щодо спрямування коштів від збору на соціально-економічну компенсацію ризику населення, яке проживає на території зони спостереження, у вигляді субвенції із спеціального фонду Державного бюджету України до спеціальних фондів бюджетів обласних, районних, міських рад монофункціональних міст — супутників ядерних установок і підприємств з видобування і переробки уранових руд, на територію яких поширюються відповідні зони спостереження платників збору;

частини другої статті 12² Закону України “Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку” щодо розподілу коштів збору між спеціальними фондами бюджетів обласних, районних та міських рад міст обласного підпорядкування;

частини п'ятої статті 12² Закону України “Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку” щодо щоквартального звітування обласних, районних та міських рад перед населенням про використання коштів соціально-економічної компенсації ризику із спеціальних фондів відповідних місцевих бюджетів.

6. Установити, що норми частини дванадцятої статті 29 Закону України “Про військовий обов'язок і військову службу” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2014 р., № 29, ст. 942; 2017 р., № 2, ст. 25); статей 11 і 12 Закону України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; із наступними змінами); частини п'ятої статті 21 Закону України “Про Національну гвардію України” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 17, ст. 594); статей 1, 9, 40 і 48¹ Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до № 28, ст. 573; із наступними змінами); частини п'ятої статті 23 Закону України “Про Державну кримінально-виконавчу службу України” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 30, ст. 409; 2017 р., № 2, ст. 25); частин третьої, сьомої та одинадцятої статті 119 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34—35, ст. 458); статей 95 і 96 Закону

України “Про Національну поліцію” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40—41, ст. 379; 2017 р., № 2, ст. 25); Закону України “Про пробацію” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 93); абзацу другої частини третьої статті 51 та абзаців другої — п’ятого пункту 14 розділу XI “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43; 2017 р., № 2, ст. 25) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України з урахуванням наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів.

7. Установити, що норми абзацу восьмого пункту 14 розділу XI “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) застосовуються по 31 грудня 2019 року.

8. Кабінету Міністрів України передбачати у державному бюджеті необхідні видатки Міністерству оборони України, Головному управлінню розвідки Міністерства оборони України, Національній поліції України, Національній гвардії України, Державній прикордонній службі України, Службі зовнішньої розвідки України, Державній службі України з надзвичайних ситуацій, які здійснюють оплату закупівлі товарів, робіт і послуг для виконання програм, пов’язаних із підвищенням обороноздатності і безпеки держави, протягом строку дії відповідних господарських договорів, включаючи щомісячну сплату відсотків за користування кредитами (позиками), залученими під державні гарантії суб’єктами господарювання — резидентами України.

Міністерство оборони України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Національна поліція України, Національна гвардія України, Державна прикордонна служба України, Служба зовнішньої розвідки України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій беруть бюджетні зобов’язання за програмами підвищення обороноздатності і безпеки держави, що реалізуються із залученням кредитів (позик) під державні гарантії суб’єктами господарювання — резидентами України, та Державна казначейська служба України реєструє такі бюджетні зобов’язання у межах відповідних господарських договорів та наданих на зазначену мету державних гарантій.

9. Кабінету Міністрів України внести до 1 березня 2019 року на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законодавства, що регулює орендні відносини та діяльність господарських товариств, передбачивши норму, відповідно до якої передача в оренду державного майна, закріпленого за акціонерними товариствами та їх дочірніми підприємствами на праві господарського відання і яке не використовується для виконання державою своїх функцій та не забезпечує обороноздатності держави, її економічної незалежності; переданого до статутного капіталу акціонерних товариств на праві господарського

відання; щодо якого до статутного капіталу внесено право господарського відання на майно, здійснюється виключно на конкурсних засадах із спрямуванням орендної плати до Державного бюджету України в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України для державного майна.

10. Установити, що у 2019 році під час визначення посадових окладів та заробітної плати, грошового забезпечення працівників державних органів застосовується прожитковий мінімум, встановлений для працевдатних осіб станом на 1 січня 2018 року.

11. Установити, що у 2019 році затвердження істотних умов енергосервісного договору відповідно до статті 6 Закону України “Про запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб’єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 26, ст. 220) здійснюється центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива.

12. Установити, що у 2019 році відносини з державним бюджетом мають бюджети усіх об’єднаних територіальних громад, створених згідно із Законом України “Про добровільне об’єднання територіальних громад”, у яких перші вибори депутатів сільської, селищної, міської ради та відповідного сільського, селищного, міського голови відбулися у 2015—2018 роках.

**Голова
Верховної Ради України**